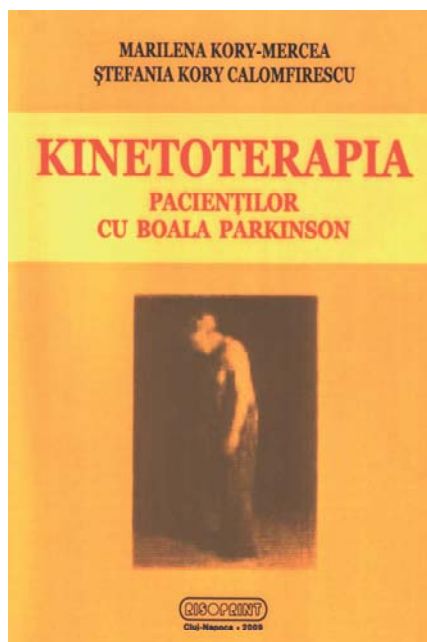

KINETOTERAPIA PACIENȚILOR CU BOALA PARKINSON

Marilena Kory-Mercea, Ștefania Kory Calomfirescu

Editura Risoprint Cluj-Napoca, 2009

Expresia cea mai pregnantă a acestei dinamici regresive se întâlnește îndeosebi la nivelul sistemului nervos central, a cărui suferință cuprinde treptat toate funcțiile neuropsihosomatice, transferând existența umană într-un supliciu redutabil. Boala Parkinson, descrisă de acest medic londonez în 1817 („paralizie agitantă”), numită astăzi parkinsonism primar, este un exemplu din vasta patologie a senescenței, întâlnită și la vârsta medie, de largă răspândire, intrând în preocupările de sănătate publică.

Avându-și originea în diminuarea neuronilor dopaminergici din substanța neagră, simptomele cardinale ale bolii (tremor, redoare extrapiramidală și akinezie) cuprind treptat toate funcțiile motorii ale organismului, transformând pacientul într-unul dependent.

Speranța de calitate a vieții este legată de un tratament chimio-fizioterapic, în care kinetoterapia s-a dovedit suverană. Metoda este complexă, presupunând cunoștințe polivalente și multă disciplină în desfășurarea programului recuperator. Aplicarea acesteia în practica curentă reprezintă scopul acestei binevenite scrieri.

După prezentarea tabloului clinic complet cu morfofiziologia determinată a degradării neurofuncționale, care întuneacă evoluția și prognosticul cazurilor neasistate, autoarele abordează în detaliu tratamentul bolii, începând cu chimioterapiile aflate în uz (levodopa și succedancele sale dopaminergice, ș.a.), menționează procedeele sângere-rânde, subliniind necesitatea includerii în program a mișcării dirijate, benefică și obligatorie, ce asigură calitatea rezultatelor (ameliorarea mobilității, a ușurinței de mișcare, a tremorului și respirației), redând pacientului mimica proprie și capacitatea de adaptare la propria-i situație clinică.

Tehnica exercițiilor fizice este clar redată pentru fiecare funcție și organ vizat (respirație și relaxare, antrenarea membrelor, a coloanei vertebrale, trunchiului și echilibrului), cu folosirea unui instrumentar simplu (minge, baston etc.).

Concomitent autoarele recomandă adaptarea căminului, a îmbrăcăminte, veselei ș.a. la posibilitățile motorii ale pacientului.

O mare importanță se acordă terapiei de susținere a pacienților antrenați, care ajung să-și păstreze unele performanțe deosebite preexistente (șofatul și alte mișcări de evidentă complexitate).

Peste întreg programul se recomandă calitatea exercițiilor, atractivitatea acestora și implicarea familiei.

De reținut că, în paralel, aceste proceduri degajă și un important efect psihoterapic și logopedic, pacientul regăsindu-și treptat „eul”, grație tehnicilor de valorificare a multiplelor restanțe funcționale neuropsihice și intelectuale, pentru care există scale și teste obiective de apreciere a programului terapeutic.

Această carte cuprinde 128 pagini și este scrisă pentru a se cunoaște sintetic partea teoretică a bolii Parkinson și programul special, în detaliu, de kinetoterapie de către medicii neurologi și din afara specialității de neurologie, profesorii de gimnastică, kinetoterapeuți, pacienți și familiile lor, într-un limbaj accesibil, cu o bogată ilustrație de imagini, tabele analitice etc. Reprezintă un mare avantaj în răspândirea metodei spre marele public interesat.

George Petrescu